

चित्रं पश्यन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

प्रश्नाः

१. चित्रे के के सन्ति ?
२. चित्रे बालाः किं कुर्वन्ति ?
३. बालानां तादृशकार्याणि समुचितानि वा ?

उद्देश्यम् - १. छात्रेषु “बालकार्मिकान् पाठशालां प्रति आनयामः” इति भावनायाः जागरणम् ।
२. दैनन्दिन्याः लेखनाभ्यासस्य वर्धनम् ।

छात्रेभ्यः सूचनाः -

१. पाठं पठन्तु । अनवगतानां पदानां वाक्यानां च अधः रेखाङ्कनं कुर्वन्तु ।
२. अनवगतानि पदानि अधिकृत्य मित्रैः सह चर्चां कुर्वन्तु ।
३. अनवगतपदानाम् अर्थान् पदकोशस्य साहाय्येन अवगच्छन्तु ।

किशोरः नगरपालकसंस्थायाः गान्धीजी
उन्नतपाठशालायाम् अष्टमकक्ष्यायां पठति ।
तस्य जनकः वस्त्रापणे लिपिकः । किशोरस्य
“दिनचर्यालेखनाभ्यासः” अस्ति । तस्य
दैनन्दिन्याम् अत्यन्तम् उत्कण्ठभरितं दिनद्वयम्
अधिकृत्य पठामः वा ?

‘कौसल्यासुप्रजा राम ! पूर्वा सन्ध्या
प्रवर्तते’ देवालयस्य ध्वनिविस्तारकतः
सुप्रभातस्तोत्रं श्रुण्वन् अहं निद्रातः उत्थितवान् ।
कालकृत्यानि समाप्य पूर्वमेव सिद्धेन जनकेन सह
प्रातश्चलनार्थं गच्छन् जनकस्य द्विचक्रिकां दृष्टवान् ।

द्विचक्रिकायाः दर्शनेन मणिकण्ठः स्मरणे आगतः ।
मणिकण्ठः अस्माकं शालायामेव पञ्चमकक्ष्यापर्यन्तं पठितवान् । निर्धनः
तस्य जनकः त्रयाणां पुत्राणां पालनं कष्टकरमिति चिन्तयित्वा
तं द्विचक्रिकाणां समीकरागारे कार्यार्थं नियुक्तवान् ।

अहं जनकेन सह वेगेन पुरतः
चलामि स्म । किन्तु मम
चिन्तनानि पृष्ठतः गच्छन्ति
स्म । गृहागमनानन्तरम्
अम्बा क्षीरं दत्तवती ।
अहम् अन्यमनस्कः सन्
पीतवान् । स्नानं
च कृतवान् ।
पूजार्थमुपविष्टवान् ।
मम मनसि देवस्य
स्मरणं नास्ति ।
नेत्रे निमील्य
मणिकण्ठमेव
स्मरामि स्म ।

“किमर्थं सः पठशालां त्यक्तवान् ?”

“समीकरागारं किमर्थं प्रविष्टवान् ?”

ततः अहम् अवशिष्टं गृहकार्यं समाप्य
अल्पाहारार्थमुपविष्टवान् । हस्तः स्थालिकायाम्
अस्ति । मनस्तु तत्रैवास्ति ।

मणिकण्ठः उत्तमबालकः मेधावी
च । सः पठति चेत् अवश्यमेव उन्नतस्थानं
प्राप्नोति । अहं गत्वा वदामि चेत् तस्य जनकः
न शृणुयात् इति मम संशयः ।

“स्थालिकायां हस्तं निधाय किं
चिन्तयति ?” शीघ्रं खादतु उक्तवती पितामही
जपमालां वर्तयन्ती ।

ततः पाठशालां प्रति गमनसमये जनकः पृष्ठवान्
“वत्स किं चिन्तयति ?” जनकस्य स्वगतं प्रेम मकरन्दादपि
मधुरमासीत् ।

“उत्तमविद्यार्थी मणिकण्ठः पाठशालां त्यक्त्वा
बालकार्मिकः जातः । सः रक्षणीयः । तस्य जनकेन सह
भवान् भाषणं करोतु” इति अहं जनकं बहुधा प्रार्थितवान्।
जनकस्तु मौनेन शिरः कम्पयन् “अस्तु प्रयत्नं कुर्मः”
इत्यवदत् । समाधानं लघु अपि तस्य पृष्ठतः कमपि निर्णयं
लक्षितवानहम् । ततोऽहं पाठशालां प्रविश्य
दैनन्दिनव्यवहारेषु व्यग्रः अभवम् । शनिवासरं
भानुवासरं च एवमेव कष्टेन यापितवान् ।

अद्य सोमवासरः । प्रतिदिनमिव
प्रातरुत्थाय प्रातश्चलन-
योगाभ्यासादिकार्याणि समाप्य
पाठशालां प्रति प्रस्थितः ।
जनकः द्विचक्रिकां चालयति स्म ।
अहं तु पृष्ठतः उपविश्य किमपि

चिन्तयामि स्म । मार्गे द्विचक्रिकागारे मणिकण्ठः न दृष्टः । सः कुत्र गतवान् ? किम् अभवत् तस्य ? एतत् कार्यं त्यक्त्वा अन्यकार्ये प्रविष्टवान् वा ? किं कुर्मः “ललाटलिखिता रेखा परिमार्ष्टुं न शक्यते” इति पितामही सर्वदा वदति इत्यादि चिन्तयन्नेव पाठशालां प्रविष्टवान् ।

आश्चर्यम् । तत्र पुरतः मणिकण्ठः तस्य जनकेन सह आगतवान् । तस्य स्कन्धे पुस्तकस्यूतः मुखे आनन्दः च दृश्यते । तस्य जनकः मम जनकस्य समीपमागत्य “नमस्ते महोदय ! भवान् मम गृहमागत्य सकाले उत्तमविचारान् उक्तवान् । तेन प्रेरितः अहं मम पुत्रं पाठशालां प्रवेशितवान्” इत्यादिकं बहु वदन् आसीत् । मणिकण्ठस्तु मौनेन मामेव पश्यति स्म । तस्य दृष्टौ कृतज्ञता । मम मनसि सफलता । तस्मिन् क्षणे अहं महान्तम् आनन्दम् अनुभूतवान् । तादृशमानन्दं जीवने कदापि नानुभूतवान् । तादृशः एव आनन्दः मम पुनरावश्यकः ।

I. शृण्वन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

१. पाठ्यांशचित्रे के के सन्ति ? ते किं कुर्वन्ति ?
२. दिनचर्या कः लिखितवान् ? किमिति लिखितवान् ?
३. साधारणदिनचर्यायाः एतस्याः च कः भेदः ?
४. “बालाः सर्वे पाठशालां गच्छेयुः । केऽपि बालाः बालकार्मिकाः न भवेयुः।” एतद्विषये भवतः अभिप्रायः कः ?
५. किशोरः दैनन्दिनीं लिखितवान् । भवान् कदापि दैनन्दिनीं लिखितवान् वा ? लिखति चेत् कं विषयमधिकृत्य लिखति ?

II. पठन्तु, अवगच्छन्तु, व्यक्तीकुर्वन्तु

१. नामवाचकयुतानि वाक्यानि पाठे अन्विष्य लिखन्तु ।
२. अधः दत्तं परिच्छेदं पठित्वा प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

मेघना प्रतिदिनं प्रातः पञ्चवादने उत्तिष्ठति । सा तस्याः जनकेन सह व्यायामं करोति । सार्धषड्वादने स्नानं करोति । सप्तवादने पूजां कृत्वा सार्धसप्तवादनतः सार्धाष्टवादनपर्यन्तं पाठ्यांशान् पठति । सार्धाष्टवादने अल्पाहारं स्वीकृत्य पाठशालां गच्छति । सार्धनववादनतः सायं विंशत्यूनपञ्चवादनपर्यन्तं पाठशालायां भवति । सा पञ्चवादने गृहमागच्छति,

III. स्वीयरचना

१. 'पाठशालां ये न गच्छन्ति, ते सर्वेऽपि बालकार्मिका एव ।' एतद्विषये भवतः अभिप्रायः कः ?
२. सर्वकारीयपाठशालासु छात्रेभ्यः कानि कानि आनुकूल्यानि सन्ति ?
३. बालकार्मिकाय किशोरेण कृतं साहाय्यं ज्ञातवन्तः खलु ! पाठशालां प्रविश्य बालकार्मिकाः कीदृशीः समस्याः अनुभवन्ति ? तेभ्यः भवान् कीदृशं साहाय्यं करोति इति लिखतु ।
४. किशोरस्य जनकः मणिकण्ठस्य जनकं किमुक्तवान् स्यात् इति ऊहित्वा लिखन्तु ।

IV. पदजालाभिवृद्धिः

१. उदाहरणानुसारं धातुं विभज्य लिखन्तु ।

उदा - स्नाति - स्नानं करोति ।

अ. भुङ्क्ते =

आ. निद्राति =

इ. पूजयति =

ई. चिन्तयति =

उ. प्रयतते =

ऊ. चिनोति =

२. वाक्यानि पठन्तु । रेखाङ्कितपदानाम् अर्थान् अवगच्छन्तु ।

अ. गृहनिर्माणार्थं धनम् आवश्यकम् ।

आ. धनार्थं कार्यं करणीयम् ।

इ. कार्यार्थम् प्रयत्नः आवश्यकः ।

౩. उपरितनवाक्येषु रेखाङ्कितपदानि ज्ञात्वा, अधः दत्तानि वाक्यानि पूरयन्तु।

अध्यापकः (बोधनं) विद्यालयम् आगच्छति । छात्राः
..... (पठनं) विद्यालयम् आगच्छन्ति । विद्याधिकारी (पर्यवेक्षणम्)
विद्यालयम् आगच्छति । मातापितरः बालकान् (किम्) विद्यालयं
प्रेषयन्ति ?

V. सर्जनात्मकव्यक्तीकरणम्

१. किशोरः इव भवन्तः अपि दिनचर्यां लिखित्वा आनयन्तु ।
२. मणिकण्ठः पाठशालां प्रविष्टवान् खलु ! मणिकण्ठं दृष्ट्वा किशोरः विस्मितः अभवत् । मणिकण्ठः किशोरस्य समीपमागत्य धन्यवादान् वदति इत्येतं सन्दर्भम् आधारीकृत्य तयोः मध्ये प्रचलितं सम्भाषणं लिखन्तु ।
३. संस्कृतेन अनुवदन्तु ।

- अ. కిరణ్ నాన్నతో కలిసి దేవాలయానికి వెళ్ళాడు.
- आ. रम अम्मुతో కలిసి పాట పాడింది.
- इ. విద్యార్థులు చెట్ల కింద ఆడుకుంటున్నారు.
- ई. నేను బాగా చదివి ప్రజలకు సేవ చేస్తాను.
- उ. వైద్యుడు రోగులకు సేవ చేస్తున్నాడు.

VI. प्रशंसा

पाठे किशोरमधिकृत्य ज्ञातवन्तः खलु ! किशोरः भवताम् एव मित्रं इति मत्वा तस्य अभिनन्दनं कुर्वन्तः लेखं लिखन्तु ।

VII. व्याकरणांशः

१. अधः दत्तानि वाक्यानि अवगच्छन्तु ।

- अ. छात्रः परीक्षाम् अलिखत् ।
छात्रः परीक्षां लिखितवान् ।
आ. सीता भोजनम् अकरोत् ।
सीता भोजनं कृतवती ।
इ. बालकाः कन्दुकेन अक्रीडन् ।
बालकाः कन्दुकेन क्रीडितवन्तः ।
ई. महिलाः यात्राम् अगच्छन् ।
महिलाः यात्रां गतवत्यः ।

उपरि दत्तानि अलिखत्, अकरोत् इत्यादिक्रियापदानि तत्तद्धातूनां लङन्तरूपाणि । लिखितवान्, कृतवती इत्यादीनि 'क्तवतु' प्रत्ययान्तरूपाणि ।

२. उपरि दत्तानाम् उदाहरणानाम् आधारेण अधः दत्तानि वाक्यानि क्तवतु प्रत्ययमुपयुज्य परिवर्त्य लिखन्तु ।

- अ. उपाध्यायः पाठम् अबोधयत् ।
आ. शिष्याः श्लोकम् अपठन् ।
इ. भगिन्यः कविताः अलिखन् ।
इ. भारतीयाः गणतन्त्रदिनोत्सवम् अकुर्वन् ।
ई. श्रीकृष्णः अर्जुनं गीताम् अवदत् ।
उ. तरुण्यः रङ्गवल्लिकाः अरचयन् ।

३. अधः दत्तानि सन्धिपदानि पठन्तु । विवरणम् अवगच्छन्तु ।

यथा - परमार्थः = परम + अर्थः (अ + अ = आ)

कवीन्द्रः = कवि + इन्द्रः (इ + इ = ई)

भानूदयः = भानु + उदयः (उ + उ = ऊ)

उपरि दत्तेषु उदाहरणेषु

अकारस्य अकारे परे आकारः,

इकारस्य इकारे परे ईकारः,

उकारस्य उकारे परे ऊकारः आगतः ।

एतानि सवर्णदीर्घसन्धियुक्तानि पदानि ।

- अ, इ, उ, ऋ इत्येषां वर्णानां सवर्णे अचि परे तेषां दीर्घः एकादेशः भवति ।

अयं सवर्णदीर्घसन्धिः इति उच्यते ।

४. अधः दत्तानां पदानां विभजनं कुर्वन्तु ।

१. लेखनाभ्यासः = +

२. देवालयः = +

३. महीशः = +

४. कवीश्वरः = +

५. वधूत्साहः = +

५. अधः दत्तानां पदानां योजनं कुर्वन्तु ।

अ. विद्या + आलयः =

आ. कवि + ईशः =

इ. पृथिवी + इन्द्रः =

ई. गुरु + उपदेशः =

उ. न + अन्यथा =

४. पाठगतानि 'क्त्वा' प्रत्ययान्तानि, 'ल्यप्' प्रत्ययान्तानि च पदानि अन्विष्य
अत्र लिखन्तु ।

क्त्वाप्रत्ययान्तानि

ल्यप्प्रत्ययान्तानि

बालकार्मिकव्यवस्थायाः निर्मूलनार्थं सर्वकारः कान् मार्गान् अनुसरति?
विद्याशाखाजनान्, कार्मिकजनान्, उपाध्यायान् अन्यान् च पृष्ट्वा, विषयसङ्ग्रहणं
कृत्वा कक्ष्यायां वदन्तु ।

स्वीयमूल्याङ्कनम्

१. प्रतिदिनं कृतानि कार्याणि दिनचर्यायां लेखितुं शक्नोमि ।

आम् / न

२. पाठे स्थितानि नामवाचकपदानि अभिज्ञातुं शक्नोमि ।

आम् / न

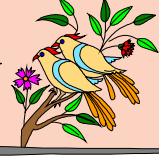
३. बालकार्मिकानां समस्याः अवगत्य, तेषां साहाय्यं कर्तुं शक्नोमि ।

आम् / न

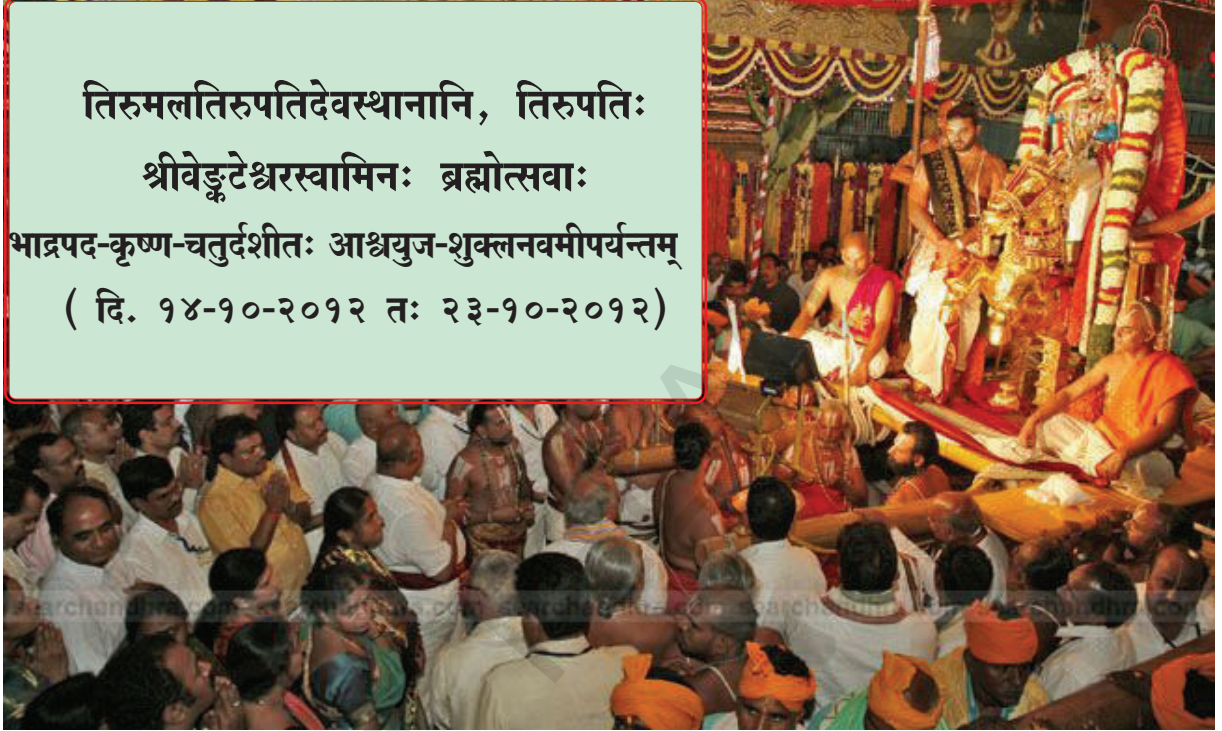
४. पाठं सम्भाषणरूपेण लेखितुं शक्नोमि ।

आम् / न

परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनम् ।

चित्रं पश्यन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

तिरुमलतिरुपतिदेवस्थानानि, तिरुपतिः

श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः ब्रह्मोत्सवाः

भाद्रपद-कृष्ण-चतुर्दशीतः आश्वयुज-शुक्लनवमीपर्यन्तम्

(दि. १४-१०-२०१२ तः २३-१०-२०१२)

प्रश्नाः

१. उपरितनं भित्तिपत्रं किमधिकृत्य वदति ? एतादृशं भित्तिपत्रं कदापि दृष्टवान् वा ?
२. कस्य देवस्य ब्रह्मोत्सवः प्रचलति ?
३. ब्रह्मोत्सवः कस्मिन् प्रदेशे प्रचलति ? कति दिनानि प्रचलति ?

उद्देश्यम् - संस्कृतमासपत्रिकायाः परिचयः । भित्तिपत्रस्य विशेषतायाः ज्ञापनम् ।

छात्रेभ्यः सूचनाः -

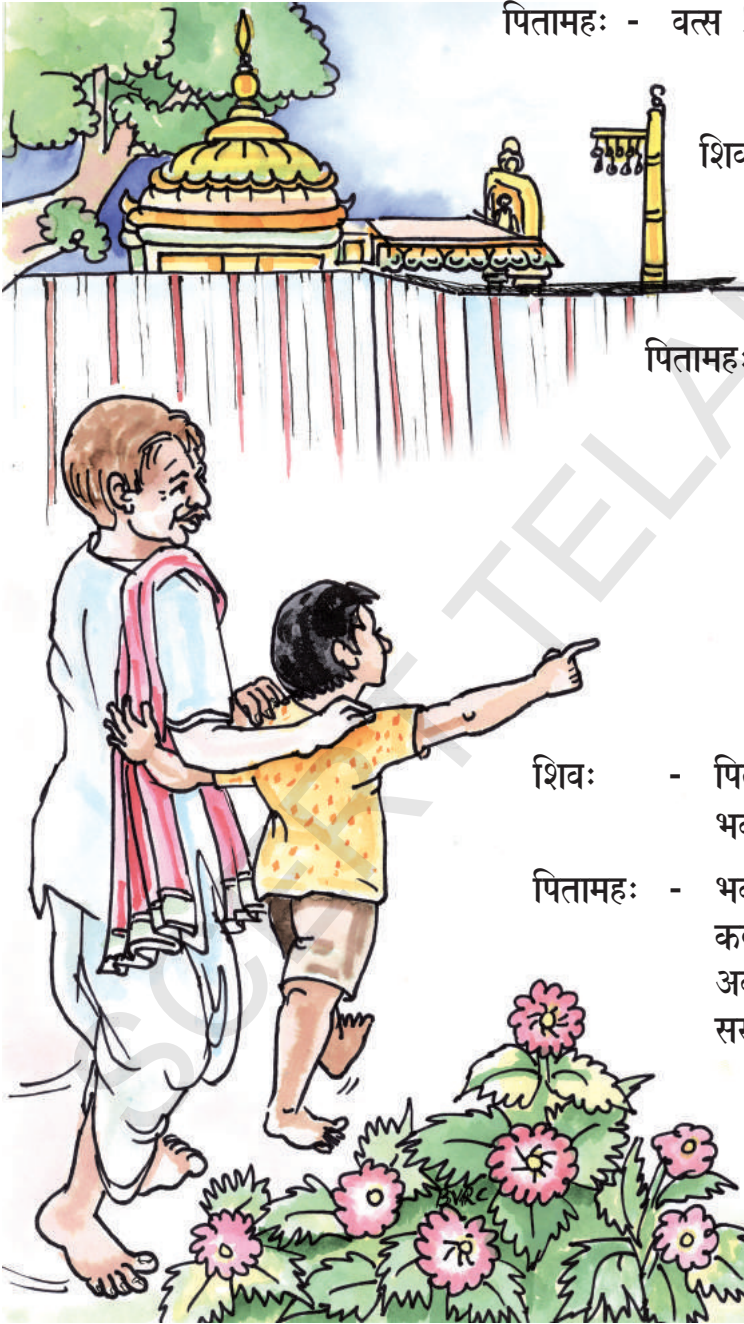
१. सम्भाषणं पठन्तु, अनवगतानां पदानां वाक्यानां च अधः रेखाङ्कनं कुर्वन्तु ।
२. अनवगतपदानाम् अर्थविषये मित्रैः सह चर्चां कुर्वन्तु ।
३. पाठ्यपुस्तकान्ते दत्तं पदकोशं दृष्ट्वा अर्थान् जानन्तु ।

(पौत्रः पितामहः द्वावपि देवालयं गच्छतः । देवालयस्य पुरतः पौत्रः एकं भित्तिपत्रं दृष्टवान् ।)

शिवः - पितामह! क्षणं तिष्ठतु । अत्र किमपि भित्तिपत्रं मम मनः आकर्षति, पठित्वा आगच्छामि ।

पितामहः - भवतु, पौत्र ! तत्पत्रम् अहमपि पठामि ।

शिवः - सम्भाषणसन्देशः बेङ्गलूरुतः प्रकाश्यमाना संस्कृतमासपत्रिका (इति पठित्वा) पितामह ! भवान् एतां संस्कृतमासपत्रिकां जानाति वा ?

पितामहः - वत्स ! एतां पत्रिकाम् अहं जानामि ।

शिवः - तथा वा अत्र संस्कृतभारती इत्यपि अस्ति । सापि काचन पत्रिका वा ?

पितामहः - भद्र ! संस्कृतभारती इति पत्रिका न, संस्कृतभाषायाः प्रचारं कुर्वती काचन स्वच्छन्दसंस्था । देशे विदेशेषु च संस्कृतप्रचारार्थम् इयं संस्था बहुविधानि कार्याणि करोति । तेषु प्रचारकार्येषु मासपत्रिकायाः प्रकाशनमपि अन्यतमं कार्यम् ।

शिवः - पितामह ! एतत् सर्वं भित्तिपत्रे नास्ति । भवान् कथं जानाति ?

पितामहः - भवतः संस्कृताध्यापिका रत्नावलीभगिनी कदाचित् मां सन्देशपत्रिकाविषये अवदत् । तथा च तस्यां 'सर्वेऽपि विषयाः सरलसंस्कृतेन लिखिताः सर्वेषां सुबोधाः भवन्ति' इति उक्तवती । अहं द्वित्रवारं तां पत्रिकां पठितवान् ।

शिवः - इत्युक्ते तैलुगुपत्रिकासु इव अत्रापि कथाः, हास्यकणिकाः चित्राणि च भवन्ति वा ?

पितामहः - अथ किम् ? बालानां कृते बालमोदिनी नाम्ना कथाः, चित्रकथाः भवन्ति । एवं धारावाह्यः, संस्कृतवार्ताः, गीतानि, वैज्ञानिकांशाः, भाषाविषयकाः, प्रबन्धः, निघण्टुः, पदरञ्जनी, हास्यकणिकाः इत्यादयः बहवः विषयाः अस्यां पत्रिकायां भवन्ति ।

समाजस्य हितम्

संस्कृते निहितम्

सम्भाषणसन्देशः

कथा - विज्ञान - भाषाभ्यास - भाषापाठ - आधुनिकवार्ता - हास्य - विविधलेखैः युक्ता, संस्कृतभारत्या बेङ्गलूरुतः प्रकाशयमाना संस्कृतमासपत्रिका।

वार्षिकग्राहकशुल्कम् - रु ११०/-

द्वैवार्षिकग्राहकशुल्कम् - रु २१०/-

त्रैवार्षिकग्राहकशुल्कम् - रु ३००/-

SAMBASHANA SANDESHA

AKSHARAM, IIInd PHASE, 8TH CROSS ROAD,

GIRINAGAR, BANGLORE - 560085

PH - 080 26722576, 0944915974

- शिवः - एवं वा ! किन्तु जनाः प्रान्तीयदिनपत्रिकामेव न पठन्ति । एषा संस्कृतपत्रिका खलु ! एतां के पठन्ति ?
- पितामहः - वत्स ! सुधर्मा नाम संस्कृतदिनपत्रिका अस्ति । तां भारतदेशे कोणे कोणे सहस्रशः जनाः प्रतिदिनं पठन्ति। सन्देशपत्रिकां तु न केवलं भारते किन्तु विदेशेषु अपि संस्कृताभिमानिनः पठन्ति ।
- शिवः - अहो तावन्तः जनाः पठन्ति वा ? तर्हि ते सर्वेऽपि संस्कृतपण्डिताः इति चिन्तयामि ।
- पितामहः - नैव, नैव, सर्वेऽपि पण्डिताः न । संस्कृतपण्डिताः, सामान्यसंस्कृतज्ञाः, संस्कृतभाषां ज्ञातुं ये इच्छन्ति ते, उपाध्यायाः, व्यापारिणः, वैद्याः, छात्राः एवं विविधक्षेत्रेषु कार्यं कुर्वाणाः जनाः सम्भाषणसन्देशम् आनन्देन पठन्ति । यतः सन्देशे सरलसंस्कृतं भवति । प्रेरणात्मकाः विषयाः भवन्ति ।

शिवः - छात्राः अपि पठन्ति वा ? सरलसंस्कृतं चेत् अहमपि अवगन्तुं शक्नोमि । पितामह ! वयमपि एतां पत्रिकां स्वीकुर्मः । अहं प्रतिदिनं पठामि । पाठशालां नीत्वा मित्राणि दर्शयामि ।

पितामहः - भद्र ! भवान् सम्यक् उक्तवान् । अहमपि बहुकालतः एतां पत्रिकां स्वीकर्तुमिच्छामि । अतः अद्य एव शुल्कं प्रेषयामः । सङ्केतं लिखतु ।

I. शृण्वन्तु, विचिन्त्य वदन्तु

१. शिवः पितामहेन सह गच्छन् भित्तिपत्रं दृष्टवान् खलु ! तस्मिन् भित्तिपत्रे के के अंशाः सन्ति ?
२. पाठे भित्तिपत्रम् अधिकृत्य ज्ञातवन्तः खलु ! भवतां परिसरेषु कीदृशानि भित्तिपत्राणि दृष्टवन्तः ? तानि कान् अंशान् अधिकृत्य निर्मितानि सन्ति ?
३. भित्तिपत्राणां विषये भवन्तः किं जानन्ति ? भित्तिपत्राणि किमर्थं लेपयन्ति ?
४. संस्कृतभाषाविषये भवन्तः कान् विषयान् ज्ञातवन्तः ?
५. 'वयं यावतीः अधिकाः भाषाः जानीमः तावत् अधिकं ज्ञानं सम्पादयामः' इति विषये छात्राः गणद्वये उपविश्य चर्चां कुर्वन्तु ।

II. पठन्तु, अवगच्छन्तु, व्यतीकुर्वन्तु

१. पाठं पठित्वा पाठस्थेषु येषु पदेषु पञ्च अक्षराणि सन्ति, तानि अत्र लिखन्तु ।

अ.	ऊ.
आ.	ऋ.
इ.	ॠ.
ई.	ए.
उ.	ऐ.

२. पाठे शिवः स्वपितामहं यान् प्रश्नान् पृष्टवान् तान् पठन्तु । तेषाम् अधः रेखाङ्कनं च कुर्वन्तु ।

३. अधः दत्तं परिच्छेदं पठित्वा तस्याधारेण प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

भारतदेशः विविधभाषाणां जन्मभूमिः । अस्माकं देशे सहस्राधिकानां भाषाणां भाषिणः सन्ति । अस्माकम् आन्ध्रराज्ये तेलुगु, उर्दू इत्यादि मातृभाषिभिः सह विविधभाषाणां सम्भाषिणः सन्ति । तेऽपि जानाः सन्ति येषां मातृभाषा संस्कृतम् । अपि च कोण्डा, कुयी, कोया, कोलामी, बज्जारा, आदिवासि-ओरिया, सवरा इत्यादिगिरिजनभाषाः वदन्तः जनाः सन्ति । भाषा कापि वा भवतु, सम्भाषणे अस्ति चेदेव अभिवृद्धिं प्राप्नोति । व्यवहाररहिता भाषा अदृश्या भवति । प्रयोगे विद्यमाना भाषा तस्मिन् प्रान्ते विद्यमानानाम् अन्यभाषाणां पदानि स्वीकृत्य पुष्टा भवति ।

अ. परिच्छेदः कम् विषयम् अधिकृत्य वदति ?

आ. एतस्य परिच्छेदस्य शीर्षिकां लिखन्तु ।

इ. आन्ध्रप्रदेशे जनाः काः काः भाषाः वदन्ति ?

ई. भाषा कदा अभिवृद्धिं प्राप्नोति ?

उ. भाषया कः उपकारः भवति ?

५. पाठस्य आधारेण अधः दत्तानां प्रश्नानां समाधानानि लिखन्तु ।

अ. सम्भाषणसन्देशः कस्मात् नगरात् प्रकाशयते ? तस्य लक्ष्यं किम् ?

आ. काभिः पत्रिकाभिः संस्कृतप्रचारः क्रियते ?

इ. सम्भाषणसन्देशं के के पठन्ति ?

ई. सम्भाषणसन्देशे के के विषयाः भवन्ति ?

III. स्वीयरचना

१. भित्तिपत्राणि कतिविधानि भवन्ति ? तेभ्यः कानि प्रयोजनानि सन्ति ?

२. 'संस्कृतभाषां सुगमतया अधिगन्तुं शक्नुमः' - इति विषये भवतामभिप्रायः कः?

३. नूतनभाषायाः अधिगमनसमये काः समस्याः भवन्ति ? तासां परिष्कारं कथं कुर्मः ?

४. सम्भाषणसन्देशस्य विषये भवताम् अभिप्रायः कः ?

IV. पदजालाभिवृद्धिः

१. मञ्जूषातः योग्यं पदं चित्वा रिक्तस्थानानि पूरयन्तु । स्वीयवाक्यानि लिखन्तु ।

सम्यक्, चेत्, केवलं, किन्तु, उद्दिश्य, कोणे

रामः विद्यानाथम् एवं वदति मित्र ! भवान् पठति चेत् देशस्य अपि कार्यं कर्तुं शक्नोति । पठनमात्रेण ज्ञानं पूर्णं न भवति । अभ्याससहितं पठनं करोति अवश्यं कार्यसिद्धिः भवति।

२. “सामान्यसंस्कृतज्ञाः” इत्यस्मिन् पदे स्थितानि अक्षराणि उपयुज्य नूतनपदानि लिखन्तु ।

३. सङ्ख्याः लिखन्तु ।

- अ. पञ्चपञ्चाशत् -
आ. एकचत्वारिंशत् -
इ. षट्त्रिंशत् -
ई. नवविंशतिः -

४. अधः सङ्ख्याः सन्ति । ताः अक्षरैः लिखन्तु ।

- १) ६४ - २) ७५ -
३) ८८ - ४) ८२ -
५) ९७ -

V. सर्जनात्मकव्यक्तीकरणम्

१. वृक्षेभ्यः अस्माकं बहूनि प्रयोजनानि सन्ति । कालुष्यनिवारणाय वृक्षाः आधारभूताः । सर्वोऽपि छात्रः एकैकं वृक्षं रोपयित्वा तं संरक्षेत् । तस्य उत्तरदायित्वं छात्राः स्वीकुर्युः । एतं विषयं ग्रामस्थाः सर्वे यथा जानीयुः तथा एकं भित्तिपत्रं निर्मान्तु ।

VI. प्रशंसा

संस्कृतभाषाप्रसारप्रचाराय संस्कृतभारती किं किं कार्यं करोति इति ज्ञात्वा कक्ष्यायां मित्रैस्सह चर्चां कुर्वन्तु ।

VII. व्याकरणांशः

१. श्लोकस्य पादं पठन्तु । रेखाङ्कितपदे अवगच्छन्तु ।

अनभ्यासे विषं विद्या - अजीर्णे भोजनं विषम् ।

अनभ्यासः - न अभ्यासः ।

अजीर्णम् - न जीर्णम् ।

मिलितयोः द्वयोः पदयोः अथवा अनेकपदानां मेलने **समासः** इति व्यवहारः । समासार्थावबोधकं वाक्यं **विग्रहवाक्यम्** इति व्यवहारः । उपरितनस्य समासस्य “नञ् तत्पुरुषः” इति व्यवहारः ।

२. अधः दत्तानां समासानां विग्रहवाक्यानि लिखन्तु ।

अ. असत्यम् -

आ. अधर्मः -

इ. अनावश्यकम् -

ई. अदृष्टम् -

उ. अतर्कितम् -

ऊ. अनन्तः -

३. अधः दत्तानि सन्धिपदानि पठन्तु । विवरणम् अवगच्छन्तु ।

- अ. गणेशः = गण + ईशः (अ + इ = ए)
अ. देशोन्नतिः = देश + उन्नतिः (अ + उ = ओ)
इ. देवर्षिः = देव + ऋषिः (अ + ऋ = अर्)

उपरितनेषु उदाहरणेषु

अकारस्य इकारे परे 'एकारः'

अकारस्य उकारे परे 'ओकारः'

अकारस्य ऋकारे परे 'अर्' आगताः ।

एतानि गुणसन्धियुक्तानि पदानि ।

अ, आ इत्येताभ्यां वर्णाभ्याम् इ, ई इत्येतयोः परयोः एकारः, उ, ऊ इत्येतयोः परयोः ओकारः, ऋ ऋ इत्येतयोः परयोः अर् च पूर्वपरयोः स्थाने एकादेशाः भवन्ति ।

अयं गुणसन्धिः इति उच्यते ।

४. अधः दत्तानां पदानां विभजनं कुर्वन्तु ।

- अ. देवेन्द्रः = +
आ. रमेशः = +
इ. यथोक्तम् = +
ई. गुणोत्तमः = +
उ. महर्षिः = +

५. अधः दत्तानां पदानां योजनं कुर्वन्तु ।

- अ. राजा + ऋषिः =
आ. महा + उत्सवः =
इ. सूर्य + उदयः =
ई. परम + ईश्वरः =
उ. उप + इन्द्रः =

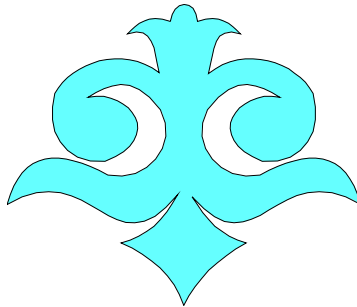
“अस्माकं पाठशालायां दशदिनसंस्कृतसम्भाषणशिविरं चालयन्तु” इति प्रार्थयन्तः
संस्कृतभारतयै एकं लेखं लिखन्तु ।

स्वीयमूल्याङ्कनम्

१. पाठाधारेण भित्तिपत्रे स्थितान् अंशान् वक्तुं शक्नोमि ।	आम् / न
२. पाठं धारालतया पठितुं, पाठे स्थितानि षडक्षरपदानि ज्ञात्वा लेखितुं च शक्नोमि ।	आम् / न
३. सम्भाषणसन्देशस्य लक्ष्याणां विवरणं कर्तुं शक्नोमि ।	आम् / न
४. भित्तिपत्रस्य निर्माणं स्वयं कर्तुं शक्नोमि ।	आम् / न

तृतीयः भागः

चटक ! चटक !

पठन्तु, नन्दन्तु

चटक ! चटक ! रे चटक !

चिक् चिक् कूजसि त्वं विहग !

॥ चटक ! चटक ॥

नीडे निवससि सुखेन डयसे

खादसि फलानि मधुराणि

विहरसि विमले विपुले गगने

नास्ति जनः खलु वारयिता

॥ चटक ! चटक ॥

मातापितराविह मम न स्तः

एकाकी खलु खिन्नोऽहम्

एहि समीपं चिक् चिक् मित्र !

ददामि तुभ्यं बहु धान्यम्

॥ चटक ! चटक ॥

चणकं स्वीकुरु पिब रे नीरं

त्वं पुनरपि रट चिक् चिक् चिक्

तोषय मां कुरु मधुरालापं

पाठय मामपि तव भाषाम्

॥ चटक ! चटक ॥

डा. विश्वासः

